

Izveštaj sa uspona Srpske ekspedicije na Denali 6.194 mnv. (23.V - 22.VI □ 2011 god.)

□

“Strast sa kojom se ljudi penju na planinske vrhove je takva da gotovo nema racionalno objašnjenje. Svaki penjač ima svoje razloge, tako da nema jedinstvenog odgovora na pitanje šta je to što čoveka tera da se penje na planine rizikujući često i život. A pitaju samo oni koji nikada nisu osetili magiju planine, koji nisu stajali na mestu na kome odmaraju zvezde, na kome se čuje tišina, sa kojeg molitva najdalje dopire, mestu koje bistri um, leči dušu, usađuje mir u srce i gde adrenalin obnavlja telo.”

- "Ne penjem se na planine da bih osvajao njihove vrhove".

□ **"Zašto, onda, to činim"?□**

- “Srljam u životno opasne situacije da bih spoznao svoje strahove, sumnje i uzvišena osećanja”

- □ rekao je jednom prilikom Reinhold Mesner, najpoznatiji svetski alpinista.

Vođeni tom magijom Planine četvoročlana ekipa Srpske ekspedicije “Denali 2011” u sastavu Ilija Andrejić, vođa ekspedicije, član PD "Kamena Gora" iz Prijepolja, Dragan Petrić, vođa uspona, član PD "Kamena Gora"

"

iz Prijepolja, Neda Milošević, član PD Borkovac iz Rume, Zoran Kontić, član PSD Avala iz Beograda, su. pokušali su da se popnu na najviši vrh Severne Amerike, Denali, visok 6.194 metra.

Denali je veoma zahtevan i opasan vrh. Ima godina kada procenat uspešnosti ne prelazi 20%. Svake godine dešavaju se nesreće sa tragičnim krajem za mnoge ljubitelje visina. Planinare na Denaliju očekuju četiri krajnje opasna rizika: razređen vazduh, ledeni vetrovi Aljaske, lavine i ledničke pukotine. Nije neuobičajno da se temperatura spusti 40 stepeni ispod nule i da vetar duva brzinom preko 100km/h. **Težina rute** je AK 2+ (NCCS IV, RUS 5A, IFAS AD, NZ 2, 40-55°, 4000m). Uočljivo je da pored značajnih tehničkih teškoća, ruta ima dosta visoke ocene po ruskoj i severnoameričkoj alpinističkoj skali, koje uzimaju i druge objektivne okolnosti u obzir (visina vrha, težina pristupa, vremenski uslovi, vreme potrebno za penjanje vrha ...)

U poređenju sa Denalijem, Everest sa severne strane je po ruskoj skali ocenjen pola ocene više

Ekipa je, nakon višemesečnih organizacionih, tehničkih i fizičkih priprema, napornih treninga i prikupljanja finansijskih sredstava, iz Prijepolja krenula 23.maja 2011. godine.

Početkom juna dobili smo dozvole za uspon i ušli u nacionalni park Denali iz koga planinari iz čitavog sveta u toku penjačke sezone, koja traje od početka maja pa do kraja juna, započinju uspon na istoimeni vrh.

Prvi susret sa Denalijem imali smo već na početku kod dolaska malim avionom u Bazni logor. Iz vazduha se najbolje vidi njegova impresivna veličina. Izgledao je tako blizu, a svi smo znali da je veoma daleko.

Bazni logor se nalazi na 2195 mnv. Nalazi se na Kahiltna glečeru. Tu smo samo prenoćili i odmah sutradan nastavili do prvog visinskog logora Ski Hill camp na 2377 mnv. To je bio prvi od nekoliko teških dana. Uspon do prvog logora značio je da moramo nositi rančeve teške 25 kg. i vući saonice teške 30-tak kg. na temperaturi iznad nule uz jako sunce, jaku radijaciju i predstavljao je užasno napornu deonicu. Denali nam je tako dao do znanja koliko je zahtevan i

težak. Naredni dan po snežnom vremenu nastavili smo uspon do drugog visinskog logora C2, do 2896 mnv.

Zbog umora i snežnih padavina naredni dan u C2 odmarali smo i prikupljali snagu za uspon ka trećem visinskom logoru C3 na 3353 mnv.

Na ovom usponu imali smo priliku da se uverimo u osnovnu karakteristiku ove planine koja i predstavlja glavni problem penjačima. To su neverovatne vremenske promene. Za dvadeset minuta sunčan i topao dan se pretvori u snežnu oluju u kojoj temperatura padne na -20 stepeni. Zbog lošeg vremena sledeća 4 dana proveli smo u trećem visinskom logoru. Uprkos vremenu odradili smo dve aklimatizacije i izneli deo opreme do depoa ispod C4.

Konačno 7 juna došli smo do C4, (čvrti visinski logor) Medical camp 4328 mnv. Dočekalo nas je stabilno vreme, a ispod nas u C3 i dalje je padao sneg (bili smo iznad oblaka).

Posle dana odmora 9. juna krenuli smo ka C5, High camp 5243 mnv. Zoran Kontić je odustao od daljeg uspona na viteški način da ne bi ugrozio uspon ostalih. U Planini se nalazimo u jednoj surovoj realnosti, u kojoj i najbezazlenija odluka ima svoju težinu. Na svaku odluku dolazi breme odgovornosti, a ulog je ni manje ni više nego ljudski život. Svi članovi ekspedicije su bili i planinarski vodiči, a to znači da je to breme odgovornosti bilo još veće. Zato Kontiću hvala na mudrosti. Iz sličnih razloga i Neda Milošević se vratila sa visine od 4600 mnv.

Pravo lice Denali je pokazao u nastavku uspona ka C5. Snežna oluja ledila je krv u žilama. Napredovali smo jako sporo, po grebenu koji nema kraja, bili smo kao guske u magli. Temperatura se spustila ispod -30, uz jak vetar, tako da je indeks rashladjivanja bio ogroman. Denali je pokazao svoje pravo lice. Setio sam se reči američkog kolege koji je napisao: "Kako god se završila ova ekspedicija, već sada mogu reći-Denali je, definitivno, predvorje pakla". Po dolasku u C5 brzo smo se oporavili, ali zbog nesigurne vremenske prognoze za Vrh i naredni dan smo proveli u petom visinskom logoru

11. juna u 11 sati, krenuli smo iz petog visinskog logora na završni uspon. Dan je bio OK. Dan je bio što bi Amerikanci rekli **GO UP!** Temperatura je bila -15, vetar dosta slab, tako da smo imali, za ovu planinu, idealne uslove za uspon. Razredjen vazduh, hladnoća i visina

učinili su da se krećemo strpljivo i sporo. To je rezultiralo uspehom. Posle 9 sati uspona, tačno u 20 sati i 02 minuta po lokalnom vremenu, nas dvojica (Ilija Andrejić i Dragan Petrić) bili smo na vrhu Denali na 6194m visine! Pogled je bio veličanstven. Pogled u koji staje carstvo leda sa bezbroj vrhova, kao nagrada za sve teškoće i napore i uspon na najveći od njih. To je ono za šta mi planinari živimo. To je tren u kome se zaboravljaju svi problemi, tren koji pomera granicu mogućeg.

Tren koji pokreće emocije koje ni ne znaš da postoje u tebi! To je drugi svet, druga planeta.

Ti trenuci u kojima stojite iznad drugih, iznad svakodnevnih, malih i prolaznih stvari naših života jesu nagrada za sve teškoće na putu do vrha. Ali, zar duh čije visine i daljine mogu biti bezgranične, ne zaslužuje telo kadro da se izdigne u visine ograničene nekom vrednošću, makar ona bila Denali i Aljaska?

Nisam promenio mišljenje ni nakon uspona na vrh. Denali nam je, ipak, otvorio svoje kapije i omogućio da se nadjemo na njegovom vrhu. To je prava definicija uspona i uspeha, a ne nekakvo osvajanje vrha, što se često može čuti. Ne osvaja čovek planinu, planina osvaja njega. Treba se naći na Denaliju i shvatiti ko je gospodar situacije.

Da li smo imali sreće po pitanju vremena? Ne, nije to sreća. To je zato što ova ekspedicija nema plan po danima, kojeg se držimo kao pijan plota. To je zato što se prilagođavamo prirodi i njenim zakonima. Mada ni to nije tako lako. Treba biti aktivan i strpljiv.

22. juna, nešto pre 24 h, putnici Lufthanzinog leta iz Frankfurta, bili su svedoci dočeka i velikog slavlja članova ekspedicije, rodbine, prijatelja na aerodromu Surčin. Slavlje se nastavilo do ranih jutarnjih sati u planinarskom domu Čarapića brest na Avali. Posle toliko napora treba sebi dati oduška. Svaku pobedu u životu moraš proslaviti jer time stvaraš u sebi uslove za nove pobeđe.

A slavlja će biti i ubuduće, jer Denali je bio samo još jedna stepenica bliže ostvarenju velikog cilja - osvajanja "7 summits".

Na kraju: U ime svih članova ekspedicije zahvaljujem se na podršci koja je stizala u protekla skoro dva meseca. Svaka reč podrške koja je poslata bilo putem poruke na sajtu ili sms-a dala nam je dodatnu snagu. Osećali smo da ste sa nama, šaljući nam ogromnu količinu pozitivne energije kako bi uspeali u svom poduhvatu.

Hvala na razumevanju, toleranciji i podršci našim porodicama, i hvala prijateljima iz Engleske, Crne Gore, Bosne, Makedonije i Srbije, hvala svima od Aljaske do Australije, hvala svim pripadnicima Planinarskog Saveza Srbije, hvala svima koji su bili tu kada je bilo najteže, koji su i sada sa nama i koji će i sutra biti sa nama. Ostanite uz nas do kraja.

Fotografije možete pogledati u galeriji.

Autor teksta: Dragan Petrić, vođa uspona